

Eriline raamat

Julia Willardson
(Põhineb tõestisündinud lool)

„Papa, on sinu kord lugeda,” ütles Bernice. Ta tegi pühakirjad lahti. Maman ja Papa istusid diivanil tema kõrval.

Papa luges esimese pühakirjakoha. „Ma tean, et ta armastab oma lapsi.”

„Ma tean, et ta armastab oma lapsi,” kordas Bernice.

„Ometi,” ütles Papa „ma ei tea kõiki-
de asjade tähendust.”*

Ometi oli keeruline sõna. Bernice ei osanud veel lugeda ega teadnud, mida kõik sõnad tähendasid. Aga talle meeldis sõnu korrata, kui ta pere koos pühakirju luges.

Järgmisel päeval pühakirjade lugemise ajal oli Papal üllatus. „Mul on sulle midagi erilist,” ütles ta. Ta andis Bernice'ile raamatu. Selle esikaanel oli pilt inimestest ja paadist.

„Kas see on mulle?” küsis Bernice. Ta embas suurt raamatut.

„Sulle,” ütles Papa. „Vaata sisse.”

Bernice avas raamatu. Ta silmad läksid suureks. Seal oli nii palju värvilisi pilte.

„Kuidas seda kutsutakse?” küsis Bernice.

Papa näitas kaanel olevatele

* 1 Nefi 11:17

sõnadele. „Mormoni Raamatu lood,” ütles ta.

Bernice vedas näpuga mööda kaanel olevaid sõnu. „Mormoni Raamatu lood,” ütles ta.

„Selles on samad lood, mida oleme lugenud pühakirjadest,” ütles Maman.

Bernice näitas näpuga ühele piltidest. „Kes see on?” küsis ta.

„Hmm. Kas sa näed vibu ja nooli?” küsis Maman.

Bernice noogutas.

„Kas sa mäletad, kui lugesime kellestki, kellel oli katkine vibu?” küsis Papa.

„Nefi?” ütles Bernice.

„Jah, see on Nefi,” ütles Papa.

Bernice naeratas. „Aitäh, Papa! Aitäh, Maman. Ma armastan seda raamatut.”

Igal õhtul luges Bernice oma pühakirjaraamatut koos Mamani ja Papaga. Ta näitas näpuga pühakirjadele. Ta õppis, kuidas öelda raskeid sõnu. Ja ta õppis, kuidas lugeda osa lihtsamaid sõnu ise!

Pühakirjade lugemine tegi teda õnnelikuks. Tal oli hea meel, et ta sai neid Mamani ja Papaga lugeda. ●

See lugu leidis aset Kongo Demokraatlikus Vabariigis.